

ஆனால், மானஜேரதைத் தொடர்ந்து அளவாக்கு அந்தப் பள்ளம் மிகவும் ஆழமாக இருந்தது. வறூ வழியின்றி அவரூ அந்த இடத்தை விட்டு நகர்ந்துவிட்டார்.

அடுத்ததாக, அந்தப் பக்கம் மானஜேரின் நடுநாளைய நண்பர் வந்தார். கழிவுநீர்ப் பள்ளத்தில் மானஜேர் விழுந்து கிடப்பதைப் பார்த்து பதைபதைத்த அவர், தனது சட்டையைக் கட்டிக் கழற்றாமல் அந்தச் சாக்கடகைக் குள் குதித்தார். "இந்தா, என் தளம் து ஏறி, மூதலில் நீ வளையே போ!" என்று மானஜேரை அந்தச் சாக்கடையிலிருந்து வளையேற்றினார்.

இந்தக் கதையில் வரும் மார்க்கெட்டிங் எக்ஸ்பர்ட் மாதிரியே அல்லது பக்கத்து வீட்டுக்காரர் மாதிரியே, அடுத்தவர்களிடம் குறைகாணும் நபர்களாகத் தான் நம்மில் பலர் இருக்கிறோம் என்பது கசப்பான உண்மை.

கணவனும் மனைவியும் ஒருவர் மீது ஒருவர் குறைகண்டுபிடிக்காமல் வாழவேண்டும். தன் மனைவி குறையே இல்லாத முழுமையான மனைவியாக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர் பாரக்காதவர் யாரோ, அவர்தான் உண்மையில் குறையே இல்லாத முழுமையான கணவன். என்ன சொல்கிறீர்கள்?

என் வீட்டுக்கு வந்து பாருங்கள். கடடில், நாற்காலி, சோஃபா, தையல் மெஷின் என்று எல்லா இடத்திலும் அழகாகத் துணியாக இறத்தை வைத்திருக்கிறாள். ஒரு வாரத்துக்கு முன்னால் வைத்த வத்தல் குழம்பு, இரண்டு வாரத்துக்கு முன்னால் வைத்த ரசம் என்று பிரிஜ்ஜே நூறிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குற்றங்களை எல்லாம் அவளாக்கு நான் எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது? என்று சிலர் கேட்கக்கூடும்.

தாராளமாகச் சொல்லுங்கள். ஆனால், அதற்கு முன் மிகச் சிறந்த புத்திமதி எது என்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆயிரம் வார்த்தைகளில் புத்திமதி சொல்வதைவிட, முன் உதாரணமாக நாமே வாழ்ந்து காட்டுவதுதான் மிகச் சிறந்த புத்திமதி!

நான் சொல்வதை நம்புவதற்குச் சிரமமாக இருந்தால், இந்த விளையாட்டை உங்கள் குழந்தையிடம் விளையாடிப் பாருங்கள். ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு என வரிசையாகச் சொல்வதை. நான் ஏழு என்று சொல்லும் போது நீ

கதைட்ட வணைட்டும். சரியா? என்று கடைட்டிவிட்டும், ஒன்று இரண்டும், மீண்டும்... என எண்ணத் தொடங்குகள். ஆறு என்று சொல்லும்போதே, நீங்கள் திடீரெனக் கதைட்டிப் பாருங்களேன். குழந்தையும் சட்டென்று கதைட்டிவிட்டும்.

குழந்தைகள் நாம சொல்வதைப் பின்பற்றுவதில்லை. நாமச் செய்வதைத் தான் பின்பற்றுகின்றன. குழந்தைகள் மட்டுமில்லை, பெரியவர்களும் இப்படித்தான். அடுத்தவர்களுக்காக இல்லாவிட்டாலும் சூயஸ்லமான காரணத்துக்காவது அடுத்தவரமீது குற்றம் காண்பதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

சரி, நம் குழந்தையே ஒரு தப்புச் செய்கிறது. அல்லது அலுவலகத்தில் நமக்குக் கீழே வலை செய்பவர் ஒரு தப்புச் செய்கிறார். அடுத்த வீட்டுக்காரன் குப்பையை எடுத்து வந்து நம் வாசலில் கொட்டுகிறான். யாரிடமும் குற்றம் கண்டுபிடிக்கக்கூடாது என்று அப்போதும் வாய்மீட்டி மௌனியாக இருந்துவிட வேண்டியதுதானா? என்று நீங்கள் கடைப்பது புகுகிறது. ஒருவர் செய்யும் தவறுகளை, அவருக்கு உணர்த்தக்கூடாது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால், அதை அவரே ரசிக்கும்படி சூட்டிக் காட்டலாம்.